

[Industriministeren]

Jeg finder, det er en bedre løsning, at de detaljerede bestemmelser udformes i de foreslåede bekendtgørelser om revisorers påtegninger og deres virksomhed i øvrigt.

Jeg kan oplyse, at de bekendtgørelsesudkast, der blev udarbejdet i 1985, er blevet gennemgået på ny og ændret efter forslag fra den arbejdsgruppe, jeg netop omtalte før, så de ligger – til forsikring for hr. Rahbæk Møller – faktisk allerede klar.

Hvad angår reglerne om granskning, finder jeg det mest hensigtsmæssigt, at disse forbliver i selskabslovene, da der er tale om selskabsretlige regler, der også kan vedrøre andre spørgsmål end de regnskabsmæssige.

For så vidt angår nr. L 98, SF's forslag om en ændring af lov om statsautoriserede revisorer, har jeg bemærket, at man bl.a. foreslår revisionsberetningen genindført, idet revisoroptegningen foreslås opdelt i en revisorerklæring og en revisionsberetning, som skal anbringes i tilslutning til bestyrelsens årsberetning.

Jeg finder, at det er en mindre god idé at blande revisors erklæring ind i den regnskabsmæssige helhed, som ledelsen har ansvaret for. Der bør skabes klarhed over, hvad ledelsen har ansvaret for, og hvad revisor har ansvaret for.

I mit lovforslag nr. L 91 er det ledelsen, der i en særskilt del af sin beretning skal give nogle sammenfattende bemærkninger om, hvilke usædvanlige forhold der måtte have påvirket årsregnskabet – som det er foreslået i ændringerne til § 56.

Finder revisor det nødvendigt at tage forbehold og give nødvendige supplerende oplysninger, skal han gøre dette i sin påtegning, og dermed tjener det også som vejledning over for Aktieselskabs-Registeret. Sammenfattende finder jeg, at behovet for en opstramning af reglerne om regnskabsaflæggelse og revision bedst er opfyldt med de forslag, som jeg har fremsat her i Folketinget i dag på regeringens vegne, og jeg skal derfor for god ordens skyld sige, at regeringen ikke kan tilslutte sig de af SF fremsatte forslag, henholdsvis lovforslag og beslutningsforslag.

Erling Olsen (S):

I Socialdemokratiet synes vi, at de forslag, SF her har fremsat, er i overensstemmelse med tendenser i moderne regnskabs- og revisionslitteratur, at de er prægede af det, man for øje-

blikket arbejder med i England, som nok er det land, der er længst fremme på området, og vi håber meget, at man under de udvalgsdrøftelser, der kommer, måtte kunne finde frem til at indpasse meget væsentlige dele af det, SF foreslår, i den lovgivning, vi måtte ende med.

Aagaard (KF):

Som det allerede er nævnt, er disse forslag genfremsættelser fra sidste samling, hvoraf kun et af forslagene, nr. L 100 om udvidet adgang til oplysning om aktionærer og anpartshavere, kom til førstebehandling her i Tinget. Ved den lejlighed gav vor ordfører, hr. Flemming Jensen, udtryk for, at forekomsten af konkursrytteri og lignende kriminalitet heldigvis er så sparsom og sjælden i forhold til antallet af selskaber, at det ikke kan motivere en så omfattende lovgivning som den, SF foreslog.

Ser vi på forslaget om at udvide antallet af selskaber, som er omfattet af bestemmelserne, skal jeg da ikke bestride, at der blandt selskaber med en lille indskudskapital kan forekomme konkursrytteri, men konsekvensen af udvidelsen vil også være, at oplysningspligten kommer til at omfatte mange små anpartshavere, som aldrig kunne drømme om at inkludere sig på nogen form for konkursrytteri.

Nu er det sådan, at vi ikke på noget tidspunkt har underkendt problemstillingen, men med vedtagelsen i foråret af justitsministerens forslag om økonomisk kriminalitet, altså nr. L 34, føler vi, at der er taget et væsentligt skridt til løsning af problemerne. Med denne lov er det nu muligt at frakende retten til at være stifter af, direktør for eller medlem af bestyrelsen i et aktie- eller anpartsselskab, hvis man har overtrådt straffeloven på disse områder tidligere.

Med hensyn til nr. L 99 er jeg enig i de betragtninger, ministeren indledningsvis fremsatte, hvorfor vi må afvise dette forslag. Vi føler os godt dækket ind med lovforslag nr. L 91, som ministeren har fremsat, og som er drøftet tidligere i dag.

I forbindelse med behandlingen af industriministerens redegørelse vedrørende branche-glidningen i den finansielle sektor her i Tinget den 10. november 1987, gav vi fra konservativ side udtryk for, at såvel den interne som eksterne revisions rolle i forhold til de finansielle institutioner blev væsentligt styrket. Ser vi på de to beslutningsforslag om revisorers virksomhed